

cōmodato qđ sit grā recipiēt tñ. nā ibi vēit leuissima culpa. vt i.c.se. Nō dīversitatē reddit i.l q̄stū. §. illud. ff. e. t. l. h̄c. d̄ re. iiii. nā p̄carium semp p̄det a mera liberalitate. q̄ dñs p̄t r̄no care q̄s q̄s. h̄z cōmodatū nō p̄t renocari āte vñ cōpletū iō magis grauaf cōmodatari ad custodiā q̄ ille q̄ rogauit vt possideret p̄cario.

De cōmodato. Rubrica.

Tunq̄a vñsum est de h̄ctu q̄ sit grā recipiētis tñ merito subiicit. Reica de h̄ctu sibi sili. nāz cōt cōmodatū sit grā recipiētis tñ l̄z q̄nq̄s fiat grā p̄cedēt vel vñriusq̄s vt dīceſ cū glo. i.aliter p̄t p̄tinuari h̄z nō curo q̄ non est vtile.

Alm gratia
P̄t sic sumari. Cōmodatū ḡfa sui tenet ēt d̄ leuissima culpa n̄ d̄ cāu nisi i trib⁹ casibus h̄ posis. b̄ p̄ Cōmodatū āte vñz cōpletū n̄ renocaf hoc z. t̄ h̄z duo dēa z. ibi h̄. p̄mū subdīnidif. nā p̄ p̄t vñu dēm. z. alind a q̄ tres cāus excipit ibi h̄z. z. subdīnidif. nā p̄ dictū. z. ponit r̄dēm ibi cū nō decipi. t̄ e.c.grego.
Nō ex p̄ncipio q̄ grā q̄nq̄s recipis seu sumis p̄ cōtēplatiōe seu ituit t̄ ita sumis i isto tex. dñ di cit cū grā sui z. i. p̄tēplatiōe sui. Quandoq̄ grā sumis p̄ concessionē alicui⁹ bñficij seu inris ad obtinēdū beneficium. e.gratia. de rescrīp. li. vi. i cle. gratie. eo. ti. Quandoq̄ sumis p̄ dono spiri tñs sancti. i. q. i. grā. At fm theologos duplex ē gratia. s. grā gratis data. t̄ grā gratū faciēs. grā gratis data ē illa que p̄cedit ex mera gratitudi ne. i. liberalitate dei que p̄parat hominē ad faci endū ea p̄ que peruenit ad gratiā gratum faciēt. vñ fmō scie t̄ fmō sapiēt sunt grē grātia. charitas vero est gratia gratum faciēs. q̄a per ea facim⁹ ea que sunt deo accepta t̄ sic faciunt nos deo gratos. de quo z. fñiarum di. iij. sic itellige glo. in cle. i. de magis. Nota z. ibi de leuissima z. q̄ dictio ēt de natura sua iplicat. nā bic inclidit latā t̄ leuem culpam. ad idem. c cum oēs. de consti. Nota 3. vñ regulam in mā cōtractū. nā vbi cōtractus sit grā vñi tñ venit culpa etiā leuissima. vñ non est spēale qđ bic dicitur in cōmodato. l. contractus. ff. de re. in. t̄ quod ibi nō fallit in p̄cario vt dīxi i.c.p̄ce. Nota alia regulā q̄ casus fortuitus regularitē n̄ imputatur sed res perit domino etiam in cōtra ctu qui sit gratia alterius tñ. Nota tres ca sūs in quib⁹ casus fortuitus imputatur cōmo datario. primis si culpa p̄cessit vñputa cōmodauit tibi equum vt ires ad certum locum et tu inisti ad alium locum t̄ incidisti in latrones. cer te imputatur tibi t̄ non domino vt hic. t̄ in. l. si vt certo. ff. e. Secundus cāus vbi pactū iterces sit vt cōmodatari⁹ teneat de cāu. Et ex hoc nō

generalis q̄ valet pactū appositū cōtra accidēta lia h̄ctus t̄ q̄ pactū in h̄ vincit legē. vt in. l. i. §. si cōueniat. ff. depositi. t̄ in regula h̄ctus ex cōnētione. li. vi. sec⁹ vbi pactū ēt h̄ substātialia h̄ct⁹ vt dīxi in. c. p̄ce. t̄ ad mām vide qđ nō. i. l. pacta cōnēta. ff. de p̄ben. emp. Tertius cāus quan do p̄cessit mora vñputa nō restituisti cōmodatū tēpore debito p̄didisti postea p̄ casum fortuitum. certe iputef tibi. Nō ibi post vñsum cōpletū q̄ cōmodatū sit ad certum t̄ de minimatum vñsum nec sūt bic mentio de tēpore. facit ad id qđ dīxi in. c. p̄ce. Nō ibi bñficio q̄ cōmodatū ē bñficiū. p̄fert h̄z tibi bñficiū qui rem suam tibi cōmodat. nam beneficium est quedam actio be niuola gaudiū tribuēs capiēti. vt i.c.i.ex q. can. feu. amit. in libro fendoz. t̄ sic capitū bic bñficiū largo modo. Ultio nō illud generale q̄ beneficia nō sunt retorquēda in dispēndium. Sed p̄ bic q̄ritur qđ si cōmodatarius nō potuit sine culpa sua re cōmodata vti infra temp⁹ ta cīte p̄fixum nūqd inuito domino possit vti alio tēpore. t̄ videtur q̄ sic. q̄a cāus fortuit⁹ n̄ debz sibi imputari vt bic. h̄c. tenet Bar. i. l. i cōmo dato. §. sicut. ff. e. nā dñs certat de dāno vitādo ne careat re sua tāto tēpore. cōmodatari⁹ vō de Incro captādo debet libi casus potius imputā q̄ dñ. ad. b. l. si vno. §. itē cū q̄. ff. locati. nec ob. iste tex. quia loquitur de casu perimēte rem cō modatā. nā res regulariter periit dñ. H̄z p̄ hoc oppo. de. c. significante. j. de pig. vbi pat̄ p̄ debitor remisit mutuum p̄ diligentem nūcūm t̄ tamē casus fortuitus imputatur mittenti vel debitor quiā tenet de alia pecunia satisfacē. So contrarin⁹ loquitur in mutuo. nos vō logmūr i cōmodato. t̄ eadē est ratio decidendi i vñroq̄ nā pecunia remissa creditori non efficitur el⁹ ante cōditionē sed remanet in dominio debitoris. tō casus imputatur domino. perit eim res debitoris t̄ nō creditoris. nā debitor ē obligat⁹ i genē t̄ genus p̄re nō potest. l. cōdēndum. si cer. pe. t̄ in. l. i. rōne. ad. l. fal. res vō cōmodata reman̄t in dñio cōmodatā tō perit dñio t̄ nō cōmodatāio vt hic. t̄ in. l. argēntum. ff. e. In glo. i. ibi ad aliquē spēalem vñsum. Jo. an. supplet ad certuz tēpus tacitum v̄l exp̄llum. t̄ idē Ly. in. l. iij. C. e. t̄ Bar. i. l. in cōmodato. §. sicut. ff. co. h̄z dic meli⁹ vt dīxi i.c. p̄ce. nā vñsum spēalis semp habet vñz ānexū t̄ nō sine ministerio. glo. i diffinitiōe seē mētionē de tēpore ad substātia cōmodati. In ea. glo. ibi p̄carii. n. conceditūr sine p̄finitiōe zē nō bāc p̄ticulā glo. nā per illā dictionē q̄nq̄s i ferō q̄ nō est de sba p̄carij vt fiat sine p̄finitiōe certi vñsum. p̄t h̄z p̄cedi ad certū vñsum. h̄z tūc quō discerneſ a cōmodato. dic q̄ p̄ verbū p̄cario puta quia dīxi cōmodo tibi librū transcribēdū p̄ cario. nā vbi nō appetit de mēte non est a vñbis recedendū. l. nō alit. ff. de lega. iij. t̄ in. c. si. de v. sig. sensit Ly. h̄z nō apte in. l. iij. C. co. p̄bo clari us vñcūq̄ apponit pactū h̄z naturā h̄ctus tunc

si est possibile facit trāsire illū p̄tū in aliā spē vt in. l. vbi ita donat. ff. de do. cā mor. z dixi in. c. p̄ ce. s̄ illa adiectio q̄ p̄cario p̄cedit est p̄nām cōmodati. q̄ facit trāsire in p̄carū qz nō repugnat p̄cario vt dixi q̄ fiat ad certū vñz. nec ob. si fute dēm p̄modo. qz vñbū p̄modo p̄t referri ad p̄carū. nā ad p̄modū recipiēt p̄stitutū p̄carū nec est curādū de vñbis exp̄ssis in p̄ctu. s̄ poti⁹ recurren dū ad s̄balia materie s̄biecte vt ē tex. i. l. si vno. ff loca. Et in si. glo. an aut̄ pupill⁹ obliget ex p̄mo dato. ita vt p̄ eū possit vñlī agi dic q̄ sic q̄ten⁹ ē effect⁹ locupletior. de q̄ dic vt legi. z nō. in. l. sed mibi. ff. e. z semp tene istā glo. quā nō. In gl. ij. ibi p̄stat dolū z lata culpa immo z lenē. exq̄ p̄c̄ sit ḡra vtr̄isqz. vt nō glo. in. s̄. inedū. alleg. in glo. p. l. in reb⁹. e. ti. b̄ etiā t̄z glo. insti. q. mo. re p̄bi. obli. s̄. itē is cui. dic q̄ q̄ in p̄modato r̄la riter z in alio p̄ctu q̄ sit ḡra recipiēt tm̄ tenet recipiēs de dolo lata leni z leuissima. vt b̄. In p̄ctu vñ q̄ sit ḡra vtr̄isqz qz nō recipit tm̄ bñficiū nō tenet de leuissima. Si vñ sit ḡra p̄modat̄ tm̄ tūc solū tenet de dolo z lata culpa q̄ eparaf dolo qz nō est sibi bñficiū iō nō astringit tm̄ ad custodiā. z idē est in deposito. vt in. l. qđ nerua. z. l. i. ff. depositi. z nō. j. ti. px. c. ij. S̄z. p̄ intellectu termoz q̄r̄is qd sit culpa in gñe. z quot sunt sp̄es culpe. z qd sit q̄libet culpa de p̄ se. Jo. an. aligd b̄ posuit s̄z lōge plen⁹ z s̄bili⁹ posuit Bar. in. o l. qđ nerua. vbi videre poteris ad plenū de mā. S̄z breui⁹. p̄ intellectu glo. dicēdū q̄ culpa in gñe est deniatio ab eo qđ bonū est z p̄ hominū diligētiā. p̄uideri poterat z b̄ vltimū addit ad dñaz casus fortuit q̄ nō p̄t p̄uideri vt in. c. Jobes. de boni. Ad z⁹ glo. cōiter ponūt tres sp̄es culpe. vt lata leuis z leuissima. Bar. vero facit quartā qñqz dicit. eni q̄ est culpa latissima latoz lata leuis z leuissima. z culpā latissimā appellat doluz vez latoz dolt̄ p̄sumptū. nā is q̄ est in dolo est in culpa. qđ dicit notādū. p̄ bis q̄. p̄mittit seruare aliquē indēnem de culpa alicui⁹ famuli. si eni famul⁹ p̄misit furtū z recessit tenet. p̄missor. qz l̄z dolose p̄misit furtū. nibilomin⁹ ex culpa. p̄cessit facit. c. sacro. de sen. excō. dū dicit cū nō sit lenis culpa z̄. z logn̄r etiā qñ index dolose excōica uit aliquē sine monitōe. Ténio ad tertiu. s. q̄ sit sp̄es culpe de p̄ se quo ad primū. s. culpa; la tissimam dicit q̄ diffini⁹ vt dolus verus. est eni dolus mæbinatio seu circūuentio ad decipien dū seu fallendū alii manifeste adhibita. ita diffini⁹ inriscōsultus in. l. i. ff. de dolo. vide glo. in regula sc̄eti. li. vi. Culpa latoz est fallax circūuen tio ad decipiendū aliquē p̄sumptive adhibita. z l̄z dolus non possit. pbari nisi p̄ conjecturas vt ba betur in glo. c. ij. de renū. li. vi. z in. l. dolū. C. de dolo. cū qñ signa sunt manifesta dicimus doluz veruz. qñ nō patēt dicim⁹ doluz p̄sumptū. Lata vero culpa multipliciter diffini⁹ sed Bar. diffi nit q̄ est deniatio incircūspecta ab ea diligētia. quā bñt cōiter boies illi⁹ p̄ditōis z p̄fessiōis vñ

dicim⁹ vulgaris q̄ ignozare illō qđ cōiter boies sciūt est lata culpa. ad b̄. l. lata culpa. ff. de. v. sig z dicit in diffinitō p̄dicta incircūspecta vt diffe rat a dolo. qz si seriose deuiaret ab illa diligētia esset in dolo. s̄z b̄ ponit deniatio incircūspecta idest inconsiderata. qz nō considerauit id quod cōiter boies sine p̄fessionis z p̄ditionis conside rassent. puta cōmodati tibi libri quē tu inconsi derate dimisisti in banco aī domuz z inde fuit s̄tractus. nā certe fuisti in lata culpa qz cōiter boies tue cōditōis nō fecissent. Leuis vero cul pa est deniatio incircūspecta ab ea diligētia quā bñt boies diligētes. nō dico cōiter s̄z diligētes vt differat a lata culpa. Leuissima culpa est deuia tio incircūspecta ab ea diligētia quā bñt cōiter diligētores z diligētissimi boies. vñ si diligētissim⁹ sciūsset p̄cauere. z tu nō p̄cauisti es in cul pa leuissima. z b̄ sufficiūt p̄ intellectu termoz index q̄ circūspiciēs habebit arbitrarī ex circū statijs z p̄iecturis i q̄ culpa tu fuisti z qñ diligēs vel diligētissimus sciūsset p̄cauere z in eo q̄ gl. dicit cōmodatū qñqz fieri gratia cōmodatū tm̄. Pone exemplū in eo q̄ sp̄ote sua cōmodauit a liqua ornamēta vt ob honore suū veniret orna tior ad aliqđ festū. In q̄tū dī de p̄mo dato qđ sit ḡra vtr̄isqz. pone exēplū qñ inuitasti amicū cōem z ob honorem tuū z meū cōmodauit tibi vasa argētea vel qd silc. z distinctio glo. in p̄mo dato p̄cedit reglarī in alijs p̄cib⁹ vt le. z nō. in l. palle. In ea. glo. ibi casus vñ fortuit z sp̄ea li⁹ p̄t casus fortuit⁹ diffiniri sic. est inopinate rei enēt⁹ cui p̄uideri nō p̄t. vbi q̄ diligentissim⁹ preuidisset non est casus fortuit⁹. vt in. o. c. Jobānes. pone exemplū dom⁹ minabat ruinā de mū corrūt z interfecit equuz tibi cōmodatum. certe nō p̄t dici casus fortuit⁹. qz diligētissim⁹ reparasset domū vel ibi nō habitasset. si aīt do m⁹ nō miabat ruinā s̄z impetu tēpestatis validō corrūt nō est tibi imputādū. Et ista faciūt ad qđez. nāḡd furtū p̄petū int̄ casus fortuitos. gl. iuris cīnīs repūnt p̄rie s̄z cōiter tenet q̄ aut p̄ violētiā fuit res tibi s̄tracta. z est casus fortuit⁹ intelle in bono sensu qñ nō fuisti in aliq̄ culpa puta qz nō trāsibas p̄ loca p̄iculosa. ar. in. l. nō ē verisic. ff. qđ me. cā. si aut̄ p̄mittit furtū clādesti ne z tūc si ab ea p̄sona a q̄ etiā diligētissim⁹ nō p̄cauisset. puta ab vxore vñ filio z est casus fortuit⁹. sec⁹ aīt si ab ea p̄sona q̄ diligētissim⁹ p̄cauisset puta a famulo ad b̄ qđ le. z nō. in. l. q̄ fortuitis. C. de p̄. g. ac. In ea. ibi p̄ nō idoneā p̄sonā aduertere qz ad considerandū idoneitatē per s̄one cū q̄ mittit seu remittitur cōmodatūz debe mus cōsiderare q̄litatē rei destinate. z t̄ps z lo ca z p̄siles circūstātias. Itē p̄siderare debes vt̄z famul⁹ sit destinat⁹ a cōmodatō. an vñ ele ctus a cōmodatario. z de bis z silib⁹ p̄ Bar. in l. eū qui. ff. co. z nō. in. c. significatē. de p̄igno. In ea. glo. ibi enumerentur sp̄aliter nō bene glo. vult enim q̄ etiāz in cōtractibus nō teneat

q̄ ex ḡnali pacto. s̄z oꝝ q̄ cāns fortuiti sp̄caliter enumerent de q̄ sit op̄i. vt nō. in. §. q̄ sitū. all. in glo. t̄ b̄ p̄ Jo. an. nā alij tenet h̄cū dicētes q̄. §. q̄ sitū logi i iudiꝫ putat q̄n aliḡs. pmisit se s̄st̄lē i in dicio s̄b certa pena t̄ voluit q̄ cāns fortuiti sibi ip̄utef. vñ sec̄ dicit i h̄cib̄ q̄a i eis iura loquuntur idistice vt b̄. t̄. l. i. §. si p̄ueniat. ff. deposi. cōter tenet 3̄ op̄i. quā tenz b̄ Accur. t̄ segt b̄ Jo an. q̄ aut nullus cāns fuit exp̄situs t̄ nō valz general' obliga. eadē rōe q̄ in iudicijis ne q̄s s̄b in volucre v̄boz renſiciaret ei iuri cui nō cēt i ſp̄e renſiciatur. ar. in. c. fi. de offi. vica. li. vi. t̄ ſal mihi placz b̄. ga ille tex. nō fundat ſe i iudiꝫ. s̄z iuris p̄nlt̄ fuit iteroq̄at. d̄ ſeo i illo cāu t̄ p̄tigent. H̄cē i iudicijis q̄li p̄bit. t̄. iij. ff. de peculio. Si v̄o aliḡ cāns fortuiti sp̄calit fuerunt enumerated t̄ ſe enta fuit clausula ḡnial' putat t̄ de oib̄ alijs t̄. t̄ tenet ēt i nō exp̄situs. optie ſac̄. c. q̄ ad agēdū. de p̄cura. li. vi. vbi p̄z q̄ cāns regrētē ſp̄cale man datū veniūt exp̄situs aliḡb̄ t̄ ſecuta clausula ḡnali. Bar. i. dicto. §. q̄ situm. videſ velle q̄ ſub illa clausula generali veniūt cāns confimiles exp̄ſiſ nō autē maiores q̄d ſatis placet. q̄a in odioſ clausula generalis non cōp̄bendit maiores ex pressis. vt eſt tex. in. cle. nō p̄t. de p̄cura. ſecus i nō odiosis. vt in p̄ſtitutiōe p̄curatoris i qua ex p̄ſiſ aliḡbus regrentibus ſp̄cale mādatū t̄ ſubiecta clausula ḡnial' veniūt maiores cāns exp̄ſiſ vt nōt. Inno. i. c. ſedes. de reſcrip. niſi eēt cāns odiosus t̄ penalit̄ ipſi domino q̄d declara ſecundum tex. t̄ glo. i. dicta cle. non potest. Nūḡd ēt renſiciatio generalis firmet iuramēto vel ſaltiz iuramētuſ ſit obligatoriū. Jo. an. dicit q̄ non. q̄r renſiciatio generalis non valet ex defectu p̄ſen ſiſ. ga nō videſ q̄ ille ſenſit de caſib⁹ nō exp̄ſiſ ſ̄z iuramētuſ non obligat v̄ltra conſenſu. ſac̄. c. pe. t̄. c. q̄ntauallie. t̄. c. veniēs. de iure iurā. t̄ eſt bonū dictū. t̄ nō. D̄z ego credo q̄ ſaltē in foro p̄niali obligabitur ſaltem fm̄ p̄ſen ſuū. ar. eo rū q̄ nō. i. c. ma. de ſpō. In ea. glo. ibi eomō p̄itura. nō bñ glo. quā ſequuntur b̄ cōtēr doc. t̄ facit. p̄ ea rō quā ponit glo. ij. j. ti. pxio. c. bōa ſi des. ga forte nō perijſz apud dñm. ga diſtraxiſ ſet atē caſum fortuitū. vñ imputatur tibi ſi fuisti i mora. Et in fi. glo. q̄liſ ēt eſtimabif iſtud iſtereſ ſi valor rei eſt variatus in tēpore. vide q̄d notat Jo. an. bic t̄ plenū p̄ Bar. i. l. ſ̄z mibi. §. in bac actione. ff. e. In glo. in v̄bo poſt vſiſ ibi iſgrāſ t̄i excusaſ ſc̄. ſeeſ dicit doc. i locato. tenetur eīſ locator. ad iſterelle ēt ſi ignorāter locauit vas vi tioſum. i. l. ſ̄z t̄ be. §. i. ff. locati. t̄ idē in uēditiōe vñ ſi vēdidiſti vas vi tioſum itellige vitio occul to teneris ad iſterelle non ſolū rēſpectu p̄cī ſ̄z ēt rēſpectu dāni inde ſecuti. vt eſt tex. in. l. tenet. §. ſed ſi vas. ff. de ac. emp. licet tex. videatur i h̄cū in. l. inlianuſ. ff. e. ſ̄z dic. p̄t nō. in. d. l. tenet. M̄tio p̄t b̄ q̄ri nūḡd ſit dare alium caſum in q̄ q̄ ſe teneat de caſu fortuito. Jo. an. b̄ ponit vi de latiſ glo. t̄ Bar. i. l. ſi vt certo. §. nūc vi den

vñ. ff. eo. t̄ multū valet iſta queſtio bodie. p̄ iſtis q̄ locant equos. nā qdā voluerunt q̄ ſi res p̄ce diſ estimata transit etiā caſus fortuitus in p̄mo datariū. Si v̄o eſt talis contractus in q̄ non ve niebat niſi lenis culpa vt in locato tūc estimatio facit vt teneat conductor de leuiſſima culpa. p̄ quo ſac̄. tex. in. l. cum dolus. §. damna. ff. pro ſocio. t̄ banc op̄i. q̄ ad p̄poſitū n̄m tenet Bar. poſt gl. in dicto. §. nūc vidēdū. Jo. an. hic diſtinguit q̄ in h̄cib⁹ de quoū nā eſt vt tranſeat eoz dñi um ſeu vt estimatio operetur vēditionē t̄ tē trā ſit periculum caſus fortuiti. p̄ b̄ tex. in. l. q̄tiens. C. de iure do. t̄ bo. tex. in. l. pleriq̄z. ff. e. exēplū in fundo estimato dato in dotem. In h̄cib⁹ ve ro in q̄bus eoz natura estimatio non facit vēdi tionem vt in cōmodato t̄ locato nō facit estimatio recipientē magis teneri q̄ ſe exposcat nā p̄tra ctus. ſ̄z op̄abitur tunc estimatio vt ſciatur veru ſciū ſe i caſu quo ſe perdere v̄l deforare. t̄ plus placet b̄ op̄i. milbi q̄z Bar. t̄ Accur. mul tum me vrget ad bāc ſniam id quod dixi in gl. p̄cedēti. nā pactū generale non obligat ad cāns fortuitos licet exp̄ſe dixerit q̄ volebat teneri ſe caſibus fortuitis. ga nō videtur cogitasse oēs ca ſus. quia cū ſub innuolucro t̄ generalitate v̄borū q̄s decipiat. fortius ergo quādo estimatio rei fuit ſimpliciter facta. ſatis eſt enim q̄ estimatio po tuit operari effectum p̄dictum. ſ. relenādi domi nū ab onere. p̄bādi ve ſciū. ſ. moueoz p̄ regu lam generalē p̄tra eū ſit iterptatio q̄ potuit legē aptius dicere. vt in regula contra eum. de re. in li. vi. t̄ in. l. q̄cgd aſtrigende. d̄ verb. obli. ſoluz reſtat reſpōdere ad tex. §. nūc vidēdū. g. loq̄t in cōmodato ad quē nō reſpondit Jo. an. Sed ego dico q̄ loq̄t ſi recipiē ſp̄ſe. pmisit ſe p̄ſtaturū estimationē. t̄ ita aperte loquitur ille §. in fine. ſecus ēt q̄ ſi estimatio fuit ſimpliciter ſcā idē dicas q̄ ſi recipiē ſp̄ſe. pmisit alternative rem v̄l estimationē per dictam. l. pleriq̄z. ff. de iure do. t̄ hec nō in practica.

De deposito. Vica.

DSupra viſum eſt de cōtractu qui ſit ḡra reci piētis. merito nūc ſubiſcitur de contracru q̄ ſit ḡra concedētiſ. vel ſic. Supra viſum eſt de com modato t̄ nūc ſubiſcit de deposito.

Rauis Ex deposito ap̄ ſcī ecclī ſi obligat ecclī nī ſi i ei ſit viſum. p̄mo deciſa narra. ſ. ecclē absolu. ſ. deponēt iſtru. ſ. iudicis p̄ceptum. q̄nto depositiōis perſuafio. ſ. ibi cum iſig. ſ. ibi q̄ circa. q̄rta ibi nā. q̄nta ibi ſi autē T̄dō p̄ ſi de deposito ſi volūtatem deponētiſ ſeu depositū denegāſ cōmittit furtū t̄ p̄dēnat.